

[Jimmy Stahr]

Til sidst skal jeg lige sige, at jeg nødig vil være den, der skal afgøre, om hr. Poulsgaard er ung og smuk, men jeg vil godt sige, at hans måde at anskue demokratiet på hverken er ung eller smuk, for det kan ikke være sådan, at man kun går ind for en anden valgrætsalder, hvis man kan være sikker på, at det bliver et sort flertal.

Qvist Jørgensen (S):

Undervisningsministeren sagde i sit indlæg noget i retning af, at intet er godt nok; alt kan gøres bedre, men det er bedre end før. Jeg tror, jeg citerer nogenlunde korrekt. Jeg synes jo godt, der kan stilles nogle spørgsmål i forbindelse med det udsagn. I hvert tilfælde vil jeg godt stille nogle spørgsmål.

Når man ser på den sociale situation, vil jeg påstå, at det i hvert fald er en tvivlsom sandhed, for det er med stor betænkelighed, vi må registrere, at uanset velstand, uanset god lovgivning – og her tænker jeg bl.a. på bistandsloven – får menneskene i vort samfund på en lang række områder det stadig dårligere. Vi må konstatere, at symptomerne på social mistilpasning er stigende i antal og er stigende i intensitet, især blandt de unge i dagens Danmark.

Anorexia nervosa-tilfældene, dvs. typisk unge pigers reaktioner på psykisk mistilpasning, er i voldsom stigning, således som det så slående er fremme netop nu i TV og i dagspressen. Antallet af unge stofmisbrugere, typisk blandingsmisbrugere, er i ubehagelig stigning, og her kan henvises til det sidste nye nummer af Ugeskrift for Læger fra i går. Hærværk og vold blandt unge og forårsaget af unge er i stigning, forskellige former for afvigelse, ofte endda alvorlige og udadrettede, er i stigning.

Samtidig må det registreres, at aldrig har så mange børn og unge været anbragt uden for deres eget hjem med eller uden deres eget ønske eller egen vilje, måske også uden forældrenes. Ser vi på det samlede antal tilfælde, hvor en social myndighed har været involveret, er der tale om langt over 20.000 tilfælde sidste år.

»Vi har skrottet det forebyggende arbejde« og »Alt for mange truede familier bliver overset«, det var to overskrifter fra søndagens udgave af dagbladet Jydske Tidende. I den artikel, der er forfattet af den ledende

psykolog i Sønderjyllands amtskommune, redegøres der sagligt, stilfærdigt og sobert for, at det faktisk i Sønderjyllands amtskommune ikke er muligt at give virkelig truede unge og deres familier en kvalificeret og relevant hjælp. Der oplyses om uantagelig lange ventelister, der fortæller om, hvorledes man må prioritere, hvilket kommer til at betyde, at hjælpen typisk bliver sat ind på det tidspunkt, hvor der er sket alvorlige skader. Så redegøres der for, at hjælpen af kapacitets- og besparelsmæssige grunde bliver givet som skrivebordshjælp fremfor bistand dér, hvor hjælpen retteligt burde gives, nemlig i de unges egne omgivelser. For at gøre det billede fuldkomment skal jeg også lige nævne, at der i det samme amt er givet besked til kommunerne om, at sygehusambulatoriet på det børnepsykiatriske område har indstillet modtagelsen af nytillkomne på grund af for lange ventelister.

Jeg nævner ikke hele den række af forhold for at genere et enkelt amt. Jeg nævner det for at vise, at i et FN-ungdomsår, hvor vi skulle gøre en særlig indsats for denne gruppe, gøres det stik modsatte. Af lutter forsigtighed og formentlig for at opnå kortfristede besparelser og undgå yderligere forstyrrelser i det kommunale selvstyre undlader regeringen at indskærpe amtskommunernes og især primærkommunernes forpligtelser over for borgerne i forhold til bistandslovens forskellige paragraffer om rådgivning og vejledning. Det giver så anledning til at spørge: findes der kommuner og amtskommuner, hvorom det kan siges, at de i bare et rimeligt omfang opfylder deres rådgivnings- og vejledningsforpligtelser? Hvor kan man med rette sige, at der gøres en tilstrækkelig indsats for at forebygge, at børn og unge anbringes uden for eget hjem?

Generelt kan spørges – og det skal være min sidste bemærkning – om det er bevidst, at der skal være så lang afstand fra det, som også regeringens repræsentanter giver udtryk for kunne ske her i ungdomsåret, og så den barske realitet, således som jeg har beskrevet den ud fra en objektiv iagttagelse af situationen i et enkelt amt og også ud fra de nyeste oplysninger og den senest offentliggjorte forskning?

Kaj Poulsen (S):